

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

examinând inadmisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz”,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” împotriva lui Gherciu Dmitri, Terzi Ivan cu privire la declararea nulă a actului juridic,

împotriva deciziei din 12 octombrie 2022 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a admis cererea de apel depusă de Terzi Ivan, s-a casat hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești și s-a respins acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz”,

*(Dosarul Nr. 2ra-398/23
PIGD Nr. 2-19004026-01-2ra-20032023)*

Recurs declarat până la 01 septembrie 2023, temeiurile nu se încadrează în art.432 alin.(2)-(4) din Codul de procedură civilă. Recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Au examinat anterior cauza judecătoria:

Instanța de fond: Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești (I. Botezatu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (G. Colev, A. Curdov, Ș. Starciuc)

18 februarie 2026

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Oxana Parfeni, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 28 martie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” (în continuare SRL „Gagauz-Gaz”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gherciu Dmitri, Terzi Ivan, cu privire la declararea nulă a actului juridic.

2. În motivarea acțiunii a indicat că în cadrul ședinței de judecată din 28 februarie 2019, ce a avut loc la Curtea de Apel Cahul, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gherciu Dmitri împotriva SRL „Gagauz-Gaz”, privind încheierea contractului de deservire tehnică a conductelor de gaze, cu lungimea de 750 m, a fost înaintată cerere cu privire la succesiunea în drepturi procedurale, iar în susținerea cererii enunțate a fost anexată ca probă copia contractului de cesiune a creanței din 31 ianuarie 2019. Potrivit pct. 1.1. al contractului de cesiune a creanței din 31 ianuarie 2019 se atestă că Dmitri Gherciu a cedat creanța sa pe care o deținea față de SRL „Gagauz-Gaz” și SA „Moldova-Gaz” lui Terzi Ivan privind încasarea sumei și repararea prejudiciului în urma utilizării bunurilor pentru perioada anilor 2014-2019, astfel bunurile cedentului sunt formate din porțiunea de conducte de gaze cu presiune medie (exterioară/terestră), cu lungimea de 742 m, țeava de oțel 57 x 3,5 mm, amplasată în partea de est al municipiului Comrat, care începe de pe str. Vinzavodscaia.

3. A menționat societatea – reclamantă că despre acest act juridic a aflat abia la 28 februarie 2019, când a avut loc ședința de judecată la Curtea de Apel Cahul în cadrul căreia Terzi Ivan a înaintat cererea cu privire la succesiunea în drepturi, deoarece este noul proprietar al bunurilor invocate supra.

4. A mai opinat societatea – reclamantă că contractul de cesiune a creanței din 31 ianuarie 2019 este nul, fiindcă contravine normelor imperative, ordinii publice sau bunelor moravuri.

5. În susținerea poziției sale, societatea – reclamantă a invocat dispozițiile art. 556 alin. (1) din Codul civil, potrivit cărora o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract.

6. În context, societatea – reclamantă a mai menționat că la 03 noiembrie 2014, Dmitri Gherciu a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Gagauz-Gaz”, privind obligarea pârâtului să cumpere de la reclamant conducta de gaze cu lungimea de 750 m sau să ia în locațiune de la ultimul

conducta de gaze conform prețului de piață, cu încheierea în acest sens a contractului de locațiune, obligarea pârâtului de a încheia cu reclamantul contract de deservire tehnică a conductei de gaz cu lungimea de 750 m amplasat pe str. Vinzavodscaia până la teritoriul SA „Cicec”, începând cu data de 26 februarie 2016, adică din data adresării prealabile către SRL „Gagauz-Gaz”. Însă, ulterior în ședința de judecată din 03 noiembrie 2017, Dmitri Gherciu a depus cerere de renunțare parțială la acțiune și anume în partea cerinței privind obligarea pârâtului să cumpere de la reclamant conducta de gaze cu lungimea de 750 m sau să ia în locațiune de la ultimul conducta de gaze conform prețului de piață, cu încheierea în acest sens a contractului de locațiune.

7. În acest sens, a notat societatea – reclamantă că prin încheierea din 03 noiembrie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, s-a admis cererea depusă de Gherciu Dmitri cu privire la renunțarea parțială a acțiunii. S-a admis renunțul parțial al reclamantului de la acțiune și anume în partea obligării pârâtului să cumpere de la reclamant conducta de gaze cu lungimea de 750 m sau să ia în locațiune de la ultimul conducta de gaze conform prețului de piață, cu încheierea în acest sens a contractului de locațiune. S-a încetat procesul civil intentat la cererea de chemare în judecată depusă de Gherciu Dmitri împotriva SRL „Gagauz-Gaz” privind obligarea pârâtului să cumpere de la reclamant conducta de gaze cu lungimea de 750 m sau să ia în locațiune de la ultimul conducta de gaze conform prețului de piață, cu încheierea în acest sens a contractului de locațiune.

8. În continuare cu referire la dispozițiile art. 556 alin. (3) și art. 558 alin. (1) din Codul civil, societatea – reclamantă a menționat că cesiunea de creanță nu putea avea loc, fiindcă la momentul încheierii contractului enunțat Gherciu Dmitri nu deținea o careva creanță față de SRL „Gagauz-Gaz” și SA „Moldova-Gaz” lui Terzi Ivan privind încasarea sumei și repararea prejudiciului în urma folosirii bunurilor pentru perioada anilor 2014-2019. Or, prin hotărârea din 02 august 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, SRL „Gagauz-Gaz” a fost obligată să încheie cu Gherciu Dmitri contract de deservire tehnică a conductei tehnice cu lungimea de 750 m, care a fost trasă de la locul aflării SA „Cicec” până la str. Vinzavodscaia, mun. Comrat.

9. Prin urmare, societatea – reclamantă a invocat faptul că Gherciu Dmitri nu deține un astfel de drept real, mai mult decât atât, în anul 2014, nu s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune împotriva SRL „Gagauz-Gaz” și SA „Moldova-Gaz” cu privire la încasarea sumei și repararea prejudiciului în urma utilizării bunurilor pentru perioada anilor 2014-2019.

10. În continuare, societatea – reclamantă a invocat dispozițiile p. 2.1.1 ale contractului de cesiune a creanței din 31 ianuarie 2019, potrivit căruia până la semnarea prezentului contract cedentul este obligat să transmită cesionarului toate documente necesare: documente ce confirmă dreptul de proprietate, documentația de execuție, corespondența între Gherciu Dmitri și SRL „Gagauz-Gaz” cu privire la folosirea bunurilor. Însă, Gherciu Dmitrii, a ignorat

dispozițiile pct. 2.1.1 ale contractului de cesiune a creanței din 31 ianuarie 2019, și nu a comunicat cesionarului că nu deține dreptul asupra creanței cesionate, deoarece ultimul a renunțat în instanță la pretenția privind obligarea de a încheia contract de arendă al conductei de gaze conform prețului de piață pentru anul 2014.

11. A menționat societatea – reclamantă că în contractul de cesiune a creanței din 31 ianuarie 2019 este specificat că bunurile cedentului reprezintă porțiunea de conducte de gaze cu presiune medie (exterioară/terestră), cu lungimea de 742 m, țeavă de oțel 57 x 3,5 mm, amplasată în partea de est a municipiului Comrat, care începe de pe str. Vinzavodscaia. Însă, prin încheierea din 28 martie 2014 a executorului judecătoresc, au fost transmise lui Gherciu Dmitri bunurile, nerealizate la licitație, și anume: conducta de gaz, cu lungimea de 750 m de la SA „Cicec” până la str. Bauman, cu preț de 24 000,00 de lei. Iar, prin încheierea din 18 martie 2015 a executorului judecătoresc, s-a corectat eroarea evidentă și anume sintagma „*str. Bauman*” au fost înlocuite cu sintagma „*str. Vinzavodscaia*”.

12. Drept urmare, prin cerere societatea – reclamantă a solicitat declararea nulă a contractului de cesiune a dreptului de creanță din 31 ianuarie 2019, încheiat între Gherciu Dmitri și Terzi Ivan și încasarea de la pârâți a cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND.

13. Prin hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Gagauz-Gaz”. S-a declarat nul contractul de cesiune a creanței din 31 ianuarie 2019, încheiat între Gherciu Dmitri și Terzi Ivan. S-a încasat în mod solidar de la Gherciu Dmitri și Terzi Ivan în beneficiul SRL „Gagauz-Gaz” taxa de stat, achitată de societatea – reclamantă la depunerea acțiunii, în mărime de 270,00 de lei (f.d.103;120/129, vol.I).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 14 ianuarie 2022, Terzi Ivan a depus apel împotriva hotărârii din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești (f.d.116/117, vol.I), iar, la 20 mai 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Comrat, a depus motivarea apelului, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cerea de chemare în judecată să fie respinsă integral (f.d.141/146, vol.I).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 12 octombrie 2022 a Curții de Apel Comrat, s-a admis cererea de apel depusă de Terzi Ivan, s-a casat hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Gagauz -Gaz” (f.d.5; 6/25, Vol.III).

16. Pentru a decide astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței de fond, în coraport cu prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, cu criticele formulate în cererea de apel și materialul probator, a constatat că instanța de judecată ierarhic inferioare nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, contravin circumstanțelor cauzei, ceea ce constituie temei pentru casarea hotărârii judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cerințelor acțiunii reclamantului, din următoarele considerente.

17. În susținerea soluției instanța de apel a notat că obiectul litigiului examinat este valabilitatea (nulitatea) contractului de cesiune din 31 ianuarie 2019, astfel, temeiuri de drept ale nulității (nulității absolute) a actului juridic au fost determinate de instanță reieșind din dispozițiile art. art. 216, 217, 219, 220 din Codul civil (în redacția în vigoare la momentul încheierii contractului), adică în legătură cu faptul, că actul juridic și clauza acestuia contravin normelor imperative.

18. La fel, instanța de apel a reținut că societatea-reclamantă contestă valabilitatea contractului de cesiune în contextul dispozițiilor art. art. 556, 558, 559 din Codul civil, iar concomitent indicând valabilitatea actului juridic cu noțiunile incontestabilitatea și valabilitatea creanței, momentul apariției acesteia, lungimea conductului de gaze.

19. În acest context, instanța de apel a relevat că incontestabilitatea și valabilitatea creanței, momentul apariției acesteia și lungimea conductului de gaze în contextul prevederilor art. art. 556, 558, 559 din Codul civil, nu se referă la institutul nulității sau nulității absolute a actului juridic. Or, art. 560 din Codul civil, reglementează că, debitorul este în drept să înainteze toate obiecțiile împotriva cesionarului, pe care el le-a avut împotriva cedentului spre momentul primirii avizului de cesiune a creanței. Respectiv, anume acest drept și-l folosește SRL „Gagauz-Gaz” în calitatea sa de Debitor în baza contractului de cesiune din 31 ianuarie 2019 în procesul de examinare a acțiunii respective cu privire la compensarea prejudiciului în urma folosirii bunurilor Cedentului – Gherciu Dmitri. În perioada anilor 2014-2019, prezentând instanței de judecată toate argumentele și obiecțiile sale, care în opinia sa pot combate cerințele Cesionarului – Terzi Ivan.

20. În circumstanțe descrise, instanța de apel a reținut nu poate aprecia temeinicia obiecțiilor SRL „Gagauz-Gaz” la contractul de cesiune, deoarece aceste raporturi juridice constituie obiectul examinării altei cauze, iar argumentele respective ale societății-reclamante vor fi apreciate doar prin prisma cerințelor acțiunii referitor la nulitatea (nulitatea absolută) a contractului.

21. În continuare, instanța de apel revenind la temeiuri de drept ale litigiului, a notat că societatea-reclamantă nu a prezentat în instanța de judecată probe concludente și veridice ale nulității (nulității absolute) contractului de cesiune.

22. La caz, însă, instanța de apel a reținut că instanța de fond a ajuns la concluzia de a admite cerințele acțiunii depuse de SRL „Gagauz-Gaz” și de a recunoaște nulitatea contractului de cesiune a creanței din 31 ianuarie 2019, încheiat între Gherciu Dmitri și Tezi Ivan, deoarece din materialele cauzei nu se confirmă faptul că obiectul indicat de părți în contractul de cesiune și obiectul transmis de executorul judecătoresc către Gherciu Dmitri este unul și același bun, ceea ce conform legislației în vigoare contractul de cesiune poate fi încheiat doar în privința creanțelor care sunt transmisibile și sesizabile, însă, la caz, în opinia instanței de judecată aceste cerințe legale nu au fost respectate.

23. La acest capitol, instanța de apel a notat că instanța de fond eronat a ajuns la concluzia de a admite cerințele din acțiunea depusă de societatea-reclamantă reclamantului în baza temeiurilor indicate, din considerentele ce succed.

24. În acest context, instanța de apel a relevat că prin încheierea executorului judecătoresc nr. 157-254a/13 din 28 martie 2014, în scopul executării titlului executoriu nr. 2-619/13 din 23 octombrie 2013 în baza hotărârii Judecătoriei Comrat privind încasarea din contul SA „Cicec” în beneficiul lui Gherciu Dmitri a salariului în mărime de 57 000,00 de lei, în proprietatea lui Gherciu Dmitri a fost transmis terenul conductului de gaze cu lungimea de 750 m de la SA „Cicec” până la str. Bauman, cu preț de 24 000,00 de lei, amplasat în partea de est a mun. Comrat, care se începe de pe str. Vinzavodscăia (f.d. 14, vol.I)

25. La fel, instanța de apel a reținut că prin încheierea executorului judecătoresc nr. 157R- 1250a/15 din 18 martie 2015 privind corectarea erorii în încheierea nr. 157-254a/13 din 28 martie 2014, în textul încheierii privind corectarea erorii, cuvintele ”str. Bauman” au fost înlocuite cu cuvintele ”str. Vinzavodscăia” (f.d. 15, vol.I).

26. Astfel, instanța de apel a concluzionat că în baza acestor încheieri a executorului judecătoresc, porțiunea conductului de gaze de presiune medie (exterioară/terestră, cu lungimea de 742 m, amplasat în partea de est a mun. Comrat, care începe pe str. Vinzavodscăia) a fost transmisă în proprietatea lui Gherciu Dmitri.

27. La caz, instanța de apel a reținut că societatea-reclamantă prin cererea sa de chemare în judecată a solicitat a recunoaște nulitatea (nulitatea absolută) a contractului de cesiune a creanței din 31 ianuarie 2019, încheiat între Gherciu Dmitri și Terzi Ivan privind cesiunea cu titlu gratuit și în întregime a drepturilor sale de încasare de la SRL „Gagauz-Gaz” și SA „Moldovgaz” a plății pentru compensarea prejudiciului în urma folosirii bunurilor (conductului de gaze) în perioada anilor 2014-2019, invocând drept temei că potrivit contractului „Prin bunurile cedentului se subînțeleg – porțiunea de conduct de gaze cu presiune medie (exterioară/terestră), cu lungimea de 742 m, țeava de oțel 57 x 3,5 mm, amplasată în partea de est mun. Comrat, care începe de pe str. Vinzavodscăia”. În baza încheierii executorului judecătoresc nr. 157-254a/13 din 28 martie 2014, Gherciu Dimitri a transmis bunurile, nerealizate la licitație, și anume: conductul de gaz, cu lungimea de 750 m de la SA „Cicec” până la str. Bauman,

cu preț de 24 000,00 de lei, iar ulterior prin încheierea executorului judecătoresc nr. 15711-1250a/15 din 18 martie 2014, pe întregul text al încheierii nr. 157-254a/13 din 28 martie 2014 cuvintele „str. Bauman” au fost înlocuite cu cuvintele „str. Vinzavodscaia”. Însă, în contractul de cesiune a dreptului creanței din 31 ianuarie 2019 prin bunurile cedentului se subînțeleg deloc alte bunuri cu lungime diferită, cu alte caracteristici și altă amplasare.

28. Apreciind cele reținute, instanța de apel a concluzionat că nu poate lua în considerare cele menționate, deoarece după cum s-a menționat anterior, executorul judecătoresc prin încheierea nr. 157-254a/13 din 28 martie 2014 a admite cererea lui Gherciu Dmitri din 27 martie 2013 și a transmis bunurile nerealizate la licitație, și anume: „... *conductul de gaze, cu lungimea de 750 m de la SA „Cicec” pînă la str. Bauman, la preț de 24 000,00 de lei...*”, iar, prin încheierea executorului judecătoresc nr. 157R-1250a/15 din 18 martie 2015 doar s-a concretizat denumirea străzii (f.d. 14/15, vol.I).

29. Subsecvent, instanța de apel a notat că în ședința de judecată a curții de apel, reprezentantul societății-reclamante a recunoscut, că SRL „Gagauz-Gaz” a folosit și folosește anume acest conduct de gaze a lui Gherciu Dmitri, vândut lui Terzi Ivan cu lungimea de 750 metri.

30. În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că lungimea conductului de gaze nu influențează asupra valabilității contractului de cesiune, deoarece chiar în contractul de cesiune (pct. 1.1 - Prin bunurile cedentului se subînțeleg – porțiunea de conducte de gaze cu presiune medie (exterioară/terestră), cu lungimea de 742 m, țeava de oțel 57 x 3,5 mm, amplasată în partea de est mun. Comrat, care începe de pe str. Vinzavodscaia”). La fel, în încheierea executorului judecătoresc este indicat unul și același conduct de gaze de presiune medie (exterioară/terestră), țeava de oțel 57 x 3,5 mm, cu lungimea de 750 m de la SA „Cicec” pînă la str. Bauman, la preț de 24 000,00 de lei.

31. În acest context, instanța de apel a relevat că instanța de fond eronat a stabilit necorespunderea în obiectul contractului, deoarece anume referitor la această porțiune a conductului de gaze și au fost transmise drepturile creanței de la Cedent la Cesionar. Deci, la caz, această porțiune a conductului de gaze este obiectul dezbaterilor judiciare pe o altă cauză (f.d.8), ceea ce a constituit temei pentru contestarea contractului de cesiune.

32. La fel, instanța de apel a considerat necesar de a menționa faptul că instanța de judecată ierarhic inferioară prin hotărârea adoptată se contrazice pe sine însăși, deoarece este vorba despre o altă porțiune a conductului de gaze, adică despre contractul între Gherciu Dmitri și Terzi Ivan, la care invocă că nu are tangență societatea -reclamantă SRL „Gagauz-Gaz”, atunci nici nu a existat temeiuri de a considera că drepturile societății-reclamante au fost încălcate și acesta nu și-a demonstrat interesul în contestarea acestui act juridic.

33. Subsecvent, instanța de apel a notat că nu este acord cu concluzia instanței de judecată că potrivit legislației în vigoare contractul de cesiune poate fi încheiat doar în privința cerințelor, care sunt transmisibile și sesizabile,

însă în cazul dat aceste cerințe legale nu au fost respectate. Or, obiectul contractului de cesiune este dreptul la încasarea plății pentru compensarea prejudiciului în urma folosirii bunurilor cedentului pentru o anumită perioadă, apărută în baza încheierii executorului judecătoresc nr. 157-254a/13 din 28 martie 2014, corectată prin încheierea nr. 157R-1250a/15 din 18 martie 2015, precum și a contractelor de vânzare-cumpărare și cesiune a creanțelor din 31 ianuarie 2019, încheiate între Gherciu Dmitri și Terzi Ivan. Iar, dreptul de proprietate al lui Gherciu Dmitri, în cele din urmă al lui Terzi Ivan la porțiunea conductului de gaze nu a fost contestată de SRL „Gagauz-Gaz”.

34. Totodată, instanța de apel menționează că analizând circumstanțele enunțate la pct.39-40 din hotărârea contestată a concluzionat că aceasta confirmă doar existența litigiului între părți și care nu produce efecte juridice până la căpătarea unui caracter definitiv.

35. În continuare, instanța de apel a concluzionat că potrivit pct. 1.1 al contractului de cesiune a creanțelor din 31 ianuarie 2019, Cedentul Gherciu Dmitri – cu titlu gratuit a cesionat Cesionarului în întregime drepturile sale de încasare din contul SRL „Gagauz-Gaz” și SA „Moldova-Gaz” a plății pentru compensarea prejudiciului și folosirea bunurilor Cedentului pentru perioada anilor 2014-2019. Prin bunurile cedentului urmează de înțeles - porțiunea de conducte de gaze cu presiune medie (exterioară/terestră), cu lungimea de 742 m, țeava de oțel 57 x 3,5 mm, amplasată în partea de est mun. Comrat, care începe de pe str. Vinzavodscaia”. Iar, potrivit pct. 1.2 al contractului menționat, „În baza prezentului contract de la Cedentul la Cesionarul de asemenea trece dreptul de creanță de la SRL „Gagauz-Gaz” repararea prejudiciului în legătură cu refuz în încheierea contractului privind primirea pentru deservire tehnică a conductului de gaze”.

36. La fel, instanța de apel a reținut că drept temei pentru încheierea contractului a fost existența la Cedentul – Gherciu Dmitri, a dreptului de a cere de la SRL „Gagauz-Gaz” și SA „Moldova-Gaz” îndeplinirea unui șir de circumstanțe, apărute la ei în legătură cu folosirea bunurilor lui Gherciu Dmitri acum deja de către Terzi Ivan conform contractului de vânzare-cumpărare, care nu a fost contestat de nimeni și este în vigoare, inclusiv dreptului, după cum consideră intimatul, la compensarea prejudiciului pentru folosirea ilegală a acestor bunuri de către societatea-reclamantă în perioada anilor 2014-2019, ce se confirmă prin faptul folosirii de către SRL „Gagauz-Gaz”, aparținut Cedentului – Gherciu Dmitri cu drept de proprietate – a porțiunii de conduct de apă cu lungimea de 742 metri, pentru perioada anilor 2014-2019. Respectiv, în legătură cu folosirea bunurilor în perioada 2014 -31 ianuarie 2019, Cedentul a avut dreptul de a cere de la SRL „Gagauz-Gaz” repararea materială pentru folosirea conductului de gaze.

37. În continuare, instanța de apel analizând suplimentar dispozițiile art. 556 alin. (4) din Codul civil, în coraport cu prevederile contractului de cesiune din 31 ianuarie 2019, încheiat între Gherciu Dmitri și Terzi Ivan, a conchis că la semnarea contractului au fost respectate ambele criterii prevăzute de art. 556

alin. (1) din Codul civil, și respectiv, nu există temeiuri de a pune sub îndoială nulitatea actului juridic menționat. Or, potrivit art. 559 alin. (1) din Codul civil (în redacția la momentul încheierii contractului), cedentul răspunde în fața cesionarului pentru valabilitatea creanței și mijloacelor de asigurare a acesteia, însă nu răspunde pentru neîndeplinirea acestei cerințe de către debitor, cu excepția cazului, când cedentul a prezentat asigurare după debitorul cesionarului.

38. Distinct din cele constatate, instanța de apel a conchis de a respinge cerințele invocate în acțiunii depusă de societatea -reclamantă, ca neîntemeiate, deoarece argumentele cererii de apel sunt întemeiate, motiv din care a ajuns la concluzia de a admite cererea de apel și a casa hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, cu emitere unei noi decizii privind respingerea cerințelor înaintate de SRL „Gagauz-Gaz”.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

39. La 22 decembrie 2022, prin intermediul poștei terestre (f.d.7, vol.II), SRL „Gagauz-Gaz” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 12 octombrie 2022 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii prin care să fie menținută hotărârea din 21 decembrie 2021a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, și încasarea de la Gherciu Dmitri și Terzi Ivan a cheltuielilor de judecată suportate la depunerea cererii de recurs (f.d.2/4, vol.II).

40. În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar invocându-se că decizia Curții de Apel Comrat este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în temeiul art.432 alin.(2) lit.a) și c) din Codul de procedură civilă.

41. Suplimentar, a menționat că Curtea de Apel Comrat nu a analizat termenii contractului în litigiu, precum și dreptul care a fost transferat, ca și prevederile legale referitoare la existența interdicției asupra astfel de înlocuiri. Or, potrivit legii generale, stabilite în alin.(1) al art.556 din Codul Civil, o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță. Iar, alin.(5) al art.556 din Codul civil, stabilește că, Cesiunea de creanță trebuie să fie încheiată în forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut creanța cesionată.

42. Cu toate acestea, a invocat că necătând la faptele de mai sus, instanța de apel a concluzionat că: „potrivit acordului din 31 ianuarie 2019, încheiat între Gherciu Dmitri și Terzi Ivan, au fost îndeplinite ambele criterii alin.(1) al art. 556 din Codul civil, respectiv, nu există motive pentru a pune la îndoială valabilitatea acestei tranzacții”, concluzie pe care o consideră eronată deoarece contractul de cesiune în litigiu nu indică contractul sau obligația din care a luat naștere creanța și nici natura raportului juridic dintre părți (în ce condiții creditorul cedează dreptul de creanță). Respectiv, instanța de apel nu a stabilit

natura raportului juridic dintre părțile la contract, adică în ce condiții Cedentul cesionează dreptul de a creanță.

43. La 20 martie 2023, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa intimaților Gherciu Dmitri și Terzi Ivan, copia recursului declarat de SRL „Gagauz-Gaz”, împotriva deciziei din 12 octombrie 2022 a Curții de Apel Comrat, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.13, vol.II).

44. Deși, la 24 martie 2023, Gherciu Dmitri, iar la 28 martie 2023, Terzi Ivan au recepționat copia recursului, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d.15/16, vol.II), aceștia nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință, prin care să-și expună opinia referitor la recursul declarat de SRL „Gagauz-Gaz”.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

45. Art. 434 din Codul de procedură civilă, prevede că:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

46. Așadar, cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Comrat a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 12 octombrie 2022 (f.d.183, vol.I).

Potrivit scrisorii de expediere a actului de dispoziție din 30 noiembrie 2022, rezultă că Curtea de Apel Comrat a expediat prin intermediul poștei terestre în adresa participanților copia deciziei motivate din 12 octombrie 2022, și recepționată de recurenta SRL „Gagauz-Gaz” la data de 05 decembrie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.198, vol.I).

Astfel, recursul declarat de SRL „Gagauz-Gaz”, la 22 decembrie 2022, prin intermediul poștei terestre, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă, enunțat la pct.43 din prezenta încheiere.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

47. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza

căroră se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

48. Recursul declarat de către SRL „Gagauz-Gaz”, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

49. Art.429 alin.(1) din Codul de procedură civilă, reglementează că:

„Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.”

50. Art. 431 alin.(1)–(2) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție. (2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

51. Art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă relevă că:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).”

52. Art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, reglementează că:

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

53. Art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, reglementează că:

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

54. Art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, reglementează că:

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

55. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

56. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la data depunerii cererii de recurs).

57. În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

58. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului.

59. Din analiza recursului declarat, rezultă că SRL „Gagauz-Gaz”, a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin.(2) lit.a) și c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data de 22 decembrie 2022.

60. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reținând că recurenta a făcut trimitere la temeiurile de drept prevăzut de art.432 alin.(2) lit.a) și c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului (*a se vedea pct.52*), nu a stabilit că instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

61. În continuare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art.432 alin.(3) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului (*a se vedea pct.53*), nu le-a stabilit.

62. Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

63. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă (*a se vedea pct.54*), nu a depistat.

64. În acest context, Completul de judecată reține că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

65. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

66. În speță, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursurile în cauză conțin obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

67. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

68. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de către SRL „Gagauz-Gaz”, nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

69. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către SRL „Gagauz-Gaz”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

70. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 431, alin. (1), (2), art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art.440, alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz”, împotriva deciziei din 12 octombrie 2022 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni